

1 April
Goes, 27 Februari-1946.
Patijnweg 26.

Lieve mensen,

Eracht. wees een te overtuigen, hoe gaat het toch met jou? Je zit er benieuwd naar. Een zondags brief liet ik maar, want b. ab. thuis was gekom, maar ik dan de pijnlijke pijn na het autoongeluk was niet kon schrijven & nu met het met een. Hoe is het met je kinderen? Laat je gauw een wat horen? En hield de kinderen?

Erg gelukkig waren wij toen Donderdag 14 Febr. '46 Ab, Bertie en de kinderen om + 6.30 uur n.m. thuis waren. Daan had een telefoontje van Ab uit Rotterdam gekregen, dat zij in een vrachtauto zaten die naar Zeeuwsch-Vlaanderen moest en of wij hen bij Kruiningen af konden halen. Dat deden wij. Daan, Piet, Aat en ik gingen er met de auto heen en een kennis van ons reed met een tweede auto om alles te kunnen meenemen. Om + 6 uur kwamen ze er aan en kwamen ze uit een zgn. bellenwagen, eerst Bertie met een heele vreemde hoge stem (die nu al weer veranderd is), toen Ab die me niet veel veranderd leek, toen de kinderen, lief, maar koud en verreisd.

Thuis kwamen allen een beetje bij, en vond ik Bertie er vrij goed uitzien, de kinderen ook maar Ab heel erg moe en slecht. Dat is nu al veel bijgekomen. Gisteren zijn allen doorlicht en allen geheel goed bevonden, wat heerlijk is. Ze waren n.l. alle vier verkouden en hoestten wat, 't is al bijna beter, alleen Ab hoest nog. Bertie ziet er goed uit, heeft alleen nog moeite met 't lopen en heeft nog een erge dikke beri beri buik, maar dat gaat ook al beter.

De kinderen hebben gauw ingewandstoornissen en zijn gisteren door den kinderarts op een streng dieet gezet, wat minder leuk is, zoowel voor hen als voor de keuken! Want hoe heerlijk het ook is hen terug te hebben, voor diverse dingen o.a. brieven schrijven blijft geen tijd over. Vandaar deze rondzendbrief.

We vonden het zoo lief van iedereen om hen en ons geluk te wensen met hun terugkomst en vinden het erg jammer, dat we niet iedereen persoonlijk daarvoor kunnen bedanken en het thans op deze manier moeten doen.

De kinderen zijn erg lief, over 't algemeen heel gehoorzaam en goed opgevoed. Natuurlijk dat ze door de reis en alle verdere emoties wel een beetje uit hun evenwicht waren, maar toch valt dat mee. Ary is heel pienter weet veel, maarvraagt ook heel veel. Zijn mondje staat geen oogenblik stil en voor Aat is dat soms wel eens wat veel, trouwens voor mij ook.

Aatje is een echte kleine schat, nogal aanhalig, zingt de heele dag en is werkelijk heel zoet, terwijl ook hij zich nogal eens aan Opa en Grootoma (zooals hij zegt) moet aanpassen. Dat vind ik wel jammer, je zou ze zoo dolgraag alle vrijheid gunnen. Ary b.v. zou graag een hondje willen en kippen en konijnen en dat kan hier nu eenmaal niet. Dit is de eerste maal dat ik spijt heb niet meer op Eureka te wonen.

Bertie komt al aardig bij, eerst was ze doodmoe, wilde geen menschen zien en vond praten te vermoeiend. Nu is 't al veel beter, zoo langzamerhand komen we een beetje bijgepraat. Vanmorgen kwam hun groote bagage, een hutkoffer, een plunjezak en twee handkoffers, uit alles was nog (in Indië) getracht te stelen wat alleen uit de hutkoffer niet gelukt is. Bertie's bezittingen vallen me nog mee.

Ze heeft o.a. nog al haar sieraden, nog enkele zilveren lepels en vorken en ze heeft nogal wat kleeven gekregen. In Indië enkele Amerikaansche jurkjes en in Suez ook goede dingen, o.a. een zomermantel. De kinderen hebben nog wat kleeven die Bertie in het kamp allemaal met de hand genaaid heeft, o.a. van kleeven van Ab en in Suez kregen ze ieder een pak, Ary een jas, ieder een paar goede schoenen en twee paar kousen (dat laatste is wel heel weinig en er wordt ook al gebreid). Van diverse menschen hier kreeg Bertie ook kleeven, o.a. van haar tante Corrie Ochtman een heerlijk donkerblauw wollen vest, wat ze veel draagt en over alle dunne jurken een uitkomst is. Gisteren morgen waren we bij de H.A.R.K. en kregen ook daar wat. Ik vond het niet prettig, nu weet je eens hoe de menschen die van de be-deeling kregen zich gevoeld zullen hebben.

Gelukkig hadden wij voor Bertie nog een bontjas kunnen kopen, die wel erg nuttig is. Vorige week zijn Ab z'n ouders er geweest en het weekend een zuster van hem. Ook dat was een heerlijk weerzien. Vanmorgen hoorde ik de kinderen, die juist boven ons slapen al vroeg en toen ik boven kwam stonden ze beiden op Aatje's bedje (wat hoog is) met hun neusjes tegen de ruiten naar de sneeuw te kijken. Ze waren natuurlijk vol vragen en wilden wel liefst direct naar buiten, maar eerst hebben we ze bij Opa en Oma in bed gewarmd. Dan komen de verhalen over het kamp los en hoor je pas wat die stakkerds allemaal meemaakten. Ary deed voor hoe ze voor de Jap.schild-wacht moesten buigen en hoe die schildwacht dan schreeuwde. Hij haalde voor ons een kopje thee en vertelde hoe hij 's morgens altijd thee haalde in het kamp en dan soms uren in de rij stond. En als het dieet eten leelijk smaakt zegt z'n moeder; "altijd nog beter dan in Banjoe-biroe" en dan eten ze weer.

Het is jammer dat wij nog niet wat jonger zijn en dat Aat zich nog wat moet ontzien, maar we zullen probeeren door alles heen te laveeren. Ik ben erg blij met alle brieven, als jullie maar geen antwoord van me ver-wachten. Mijn polsen zijn trouwens met het meerdere werk weer vrij pijnlijk.

Ziezoo, ik eindig dit verhaaltje en hoop dat jullie tevreden zult zijn. Het is heerlijk dat ik aan m'n beide meisjes zulke goede hulpen heb, ik denk nu veel aan allen die niets geen hulp hebben.

*Wie alle voor best, pruiet liet er de jongen en de
schakel kinderen. alle w. x m. dat heel te druk zoud
ly met de jongen is de laatste weken. we jaan den
dons zeils m. e. gekruide boot. ons zal beter zo
als we om d. Ory. kunnen komen we jullie verrassen!
H. Stijp. heel veel lief v. jouwe*